

2002 m. vasario 22 d.

Mieliausieji bičiuliai,

Šventojo Tėvo laiškas, atsiųstas man dvidešimtųjų Brolijos popiežiškojo pripažinimo proga, yra svarbiausias mūsų istorijos ženklas.

Esame dėkingi už tokį Jono Pauliaus II didžio tėviškumo gestą – tai mums reikšminga paspartis, pripažįstanti tą kryptį, kurios per visą savo istoriją mes laikėmės.

„Judėjimas, - rašo mums Šventasis Tėvas, - visuomet norėjo ir tebenori nurodyti ne bet kokį kelią, o kelią, kuris veda egzistencinės dramos sprendimo link.“ Tai drama žmogaus, kuris niekad nesiliauja ieškojęs. „Kelias (...) yra Kristus. Jis yra Kelias, Tiesa ir Gyvenimas, pasiekiantis žmogų jo egzistencijos kasdienybėje“. Todėl dabar mums atsiveria nauja pradžia: dar ir dar sykių liudyti tiesos akivaizdybę, apie kurią, sekdami Bažnyčios tradicija, mes vienas kitam visada bylojome. Šventasis Tėvas rašo: „Krikščionybė, nors ir būdama į išganymą vedančių taisyklių visuma, pirmiausia yra susitikimo įvykis“.

Kokį didingą darbą nurodo šis laiškas! Mes vėl pradėdam iš naujo – visada iš naujo! Turi atsitikti naujų dalykų, turime žengti gana nelengvus žingsnius savo kelyje.

Dabar atsakomybės metas, atsakomybės, kuri atsiskleidžia laike, tai neatidėliojamas poreikis į savo būtį įsileisti Dvasios sprendimus. Galima juos klusniai priimti arba galima jiems priešintis ir taip pareikšti savo ribotumo pretenzijas, bet pastaruoju atveju jau nebeįmanoma nuolanki ramybė, nebeįmanoma ir kovoti su aplinkos destrukcija.

Viskas priklauso nuo ramaus, taigi konstruktyvaus susitaikymo su savo „kryžiumi“. Tas „kryžius“ – ne kas kita, kaip auka – sekimas Kristumi, Jo mirtimi ir prisikėlimu. Sekti Kristų, mylėti Kristų visame kame: štai ką turime pripažinti kaip savo kelio esmę.

O kad taip būtų, reikia melsti didžio aiškumo suvokti savo atsakomybę.

Kiekvienas yra atsakingas už visą Broliją, kuriai priklauso, nesvarbu, kokia jo situacija: liga ar sveikata, džiaugsmas ar skausmas. Atsakomybė – mąstyti apie tai, kas mums padeda suvokti šito kelio vertę, o ypač – mąstyti bendruomenės mokykloje, kurios dėka kiekvienas mūsų blaiviu protu gali įvertinti savo pašaukimo stebuklą. Kiekvienam Dievas patiki ir pasiūlo atsistoti pirmose misijų gretose.

Mons. Luigi Giussani

Milanas, 2002 m. vasario 22 d.